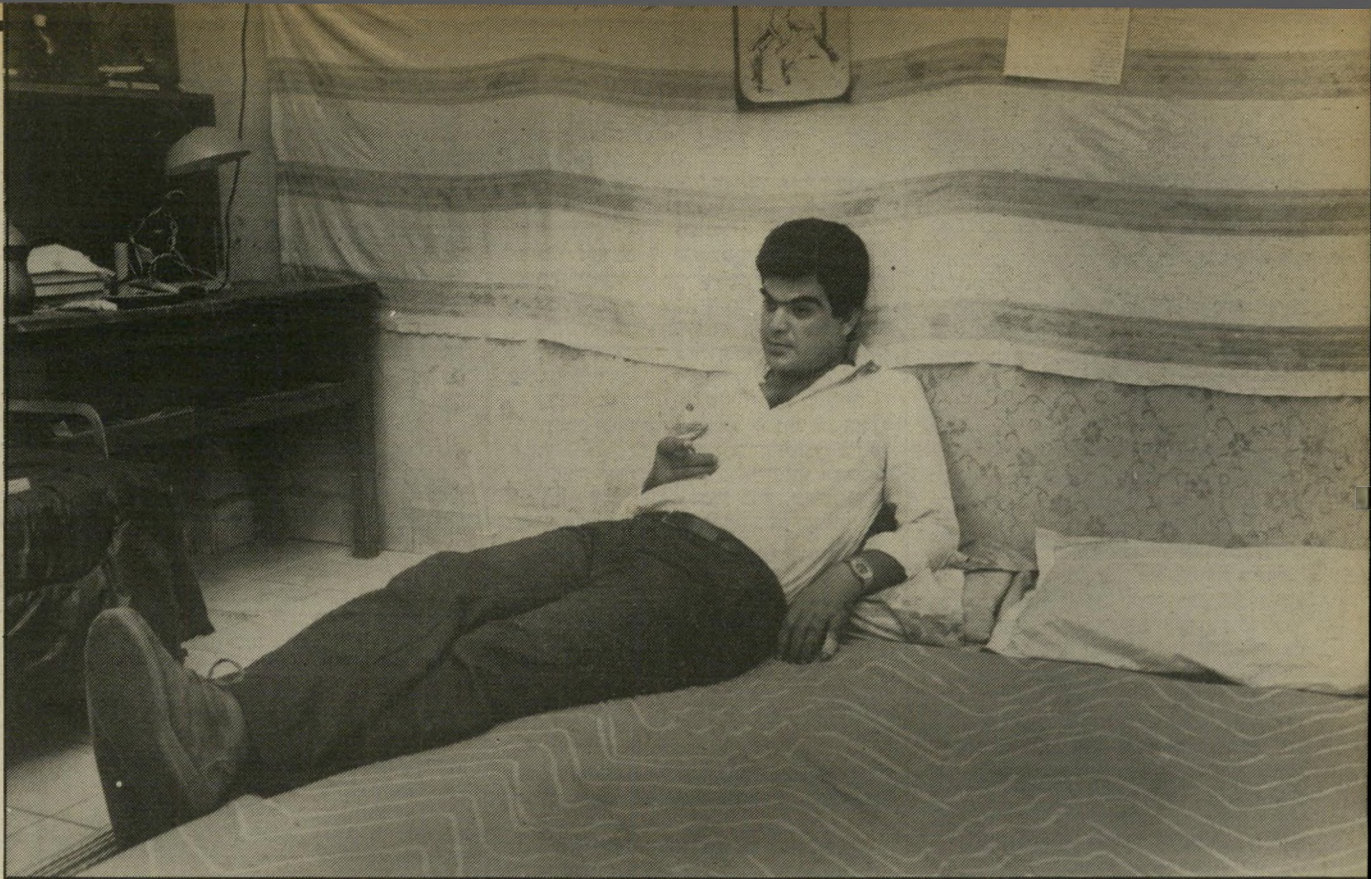
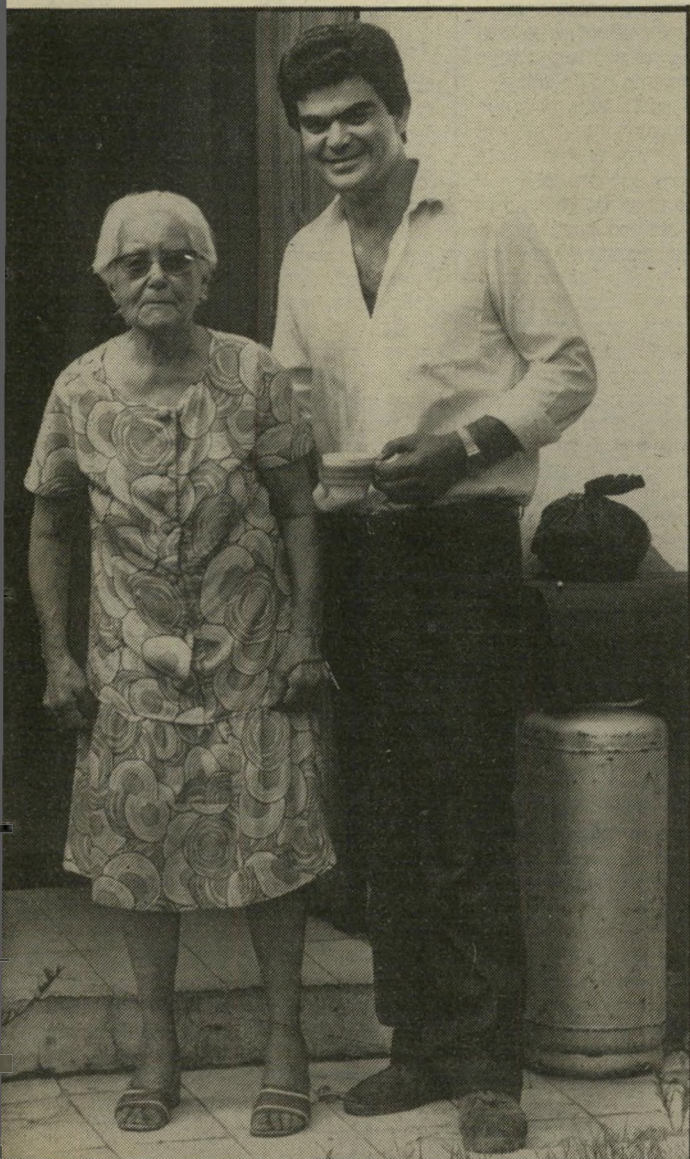


המלך הזועף
מרחוב המלך
ג'ורג' מגלם
דמות גבר
שרמאנטי בסידרה
„המיסעדה
הגדולה“ רבות
חושבות שגם
בחיים הוא כזה



אותי. אני לא מוכן ליצור קשר עם כל אחת, ובטח לא עם מישהי שאני לא מכיר. סקס למען סקס לא מעניין אותי, למרות העובדה שיש לי תרמית כזאת. שואלים אותי: יש עוד אשה בתל-אביב

„אני ללא איבד“



שחקן עבאס ובעלת-בית קורדובה
 כולם מחבלים! שיישרפו!

שנים מצייקרת לו, נוגעות בו, צובי טות לו בישבן. תיכוניסטיות שור-קות אחריו ברחוב.

ע'סאן (מבטאים רסאן) עבאס, שחקן ערבי החי מזה 10 שנים בתל-אביב, אומר שהוא המום מן החוצפה הזאת. הוא לא מבין את האפליה הזאת: כאשר גבר נוגע באשה ברחוב, תופסים ומביאים אותו לבית-המישפט, אומרים שעשה מעשה מגונה, ואילו לאשה — מותר לגעת בגבר. „כבר מתחיל לעלות לי על העצבים שרואים בי זין“, הוא אומר.

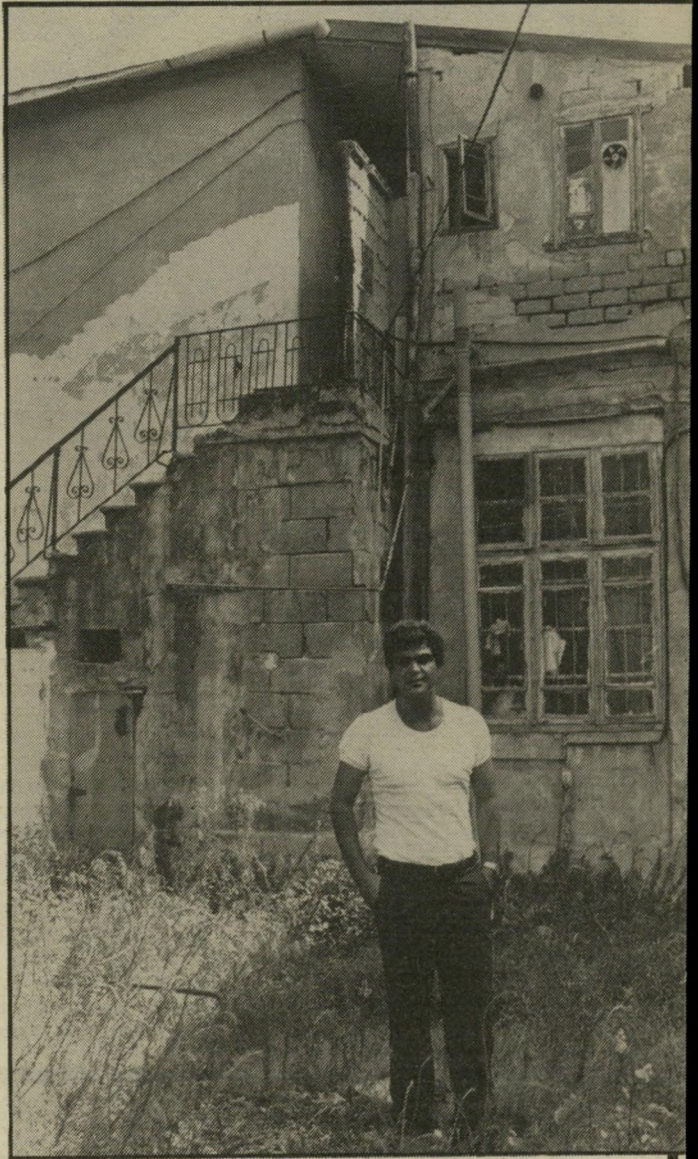
בחורות מטרידות אותו כל הזמן כי טלפון. אין לו מושג איך הן משיגות את המיספר שלו. „יש אחת שמדברת איתי ארוטיקה“, הוא מספר, „אולי מאוננת בצד השני. בהתחלה הקשבתי לה, אבל עכשיו אני שומע את קולה וטורק. חברים הציעו לי להתקשר למישטרה, אבל אין לי אמון בשוטרים. לא רוצה שיידעו איפה אני גר, לא רוצה שום קשר איתם.“

ע'סאן (מלך בערבית) עבאס (קשוח) כואב המון דברים. בשעות של ייאוש, וכאלה יש לו הרבה, הוא שופך את הכאב על הנייר, כותב שירים. מצית עוד סיגרייה, בתיקוה להרגע. שותה עוד כוסית של ערק — אולי המציאות תהיה מתוקה יותר דרך ערפל האל-כוהול.

הוא יפה-תואר, חתיך, גבוה (1.85 מטר). בחודש שעבר חגג 29. הוא ישב לבר בבית, בחברת ערק וסיגריות, וכתב עוד שיר. הוא גר בשכירות חודשית בבית ישן, דל למראה, ברחוב המלך ג'ורג', לא רחוק מאלנבי, מאחורי בית-מלאכה לחגורות-עור. „לפעמים עוברים שם כל הלילה“, הוא מספר, „עושים רעש, דופקים. אי אפשר לישון. אני מתקשר למישטרה. הם באים, ואני שומע — תעונו זה ערבי שגר כאן, והולכים. ואני מצטער שהתקשרתי, מרגיש עלבון, כאילו ירקו לי בפנים.“

„לכן אני לא מתלונן על ההטרדות בטלפון. חסר לי רק שיתחילו לצותת לי בטלפון.“

יש עוד מטרידה קבועה, שאומרת, אני רוצה להודיין איתך. זה מפחיד.



עבאס ליד דירתו בתל-אביב
 אין טעם להתלונן במישטרה על הטלפונים הליליים